

efter som de Skolefond, i hvis Virkefredse de fleste trængende og de mest bebyrdede Kommuner findes, efter Bestaffenheden af Fondenes Hovedindtægt, Rigningen paa Kredse, maa forudsættes at have mindst Evne til at udrede deslige Understøttelser. Men idet man derfor har troet at maatte foreslaa, at det omhandlede Tilstud stilles til Ministeriets Raadighed for at anvendes efter sin Bestemmelse, maa man tillige finde det nødvendigt, at det til nogen Veiledning i saa Henseende fastsættes, at kun de Kommuner kunne erholde Andel i Tilstudet, som nyde Understøttelse til deres Skolevæsen fra vedkommende Skolefond, hvilkte Understøttelser, da de nærmest blive at tillægge de paagjældende Kommuner som Garanti for deres Trang, kunne ydes med saadanne mindre Beløb, hvis Udredelse ikke vil blive Skolefondene besværlig. Blandt de Kommuner, som med Føje kunne føle sig trykkede af forøgede Skolevæsensudgifter, er der nogle, som befinde sig i en særlig uheldig Stilling, nemlig de, der paa Grund af deres ringe økonomiske Forfatning hidtil have maattet nøies med den Skolevæsensindretning, der almindelig benævnes Omgangsskolehold, og som bestaar i, at een Lærer maa forestaa to eller flere Skoler. Da Ministeriet maa holde for, at denne utilfredsstillende og lidet tidsvarende Ordning ikke længere bør tilstedes uden i Nødsfald, og Lovudkastet derfor indeholder en Bestemmelse om, at Omgangsskolehold fremtidig kun kan tilstedes, naar ingen af de paagjældende Skoler tæller over 25 Børn, har man tillige forment at burde søge at skaffe de Kommuner, hvem en saadan Bestemmelse vil blive mest byrdefuld, en Hjælp til at komme ud over den første Tids Vanskeligheder, og til den Ende foreslaaet, at Statskassen for et begrændset Tidsrum yder et aarligt Beløb særlig i dette Diemed.

Med Hensyn til de enkelte Bestemmelser i Lovforslaget bemærkes Følgende:

Til § 1.

Affet fra Forakriften i Lov 2den Mai 1855 § 4, der kun kommer til Anvendelse i sjældne Undtagelsestilsælde, har den nu gjældende Lovgivning ikke bestemt den almindelige Grændse

for Skolepligtens Varighed ved en vis Alder, men i saa Henseende udtrykkelig kun foreskrevet, at et Barns Skolegang ordentligvis ikke maa ophøre, forend det har været til Konfirmation. Da denne som oftest og for de Børn, der søge Almueffkolerne, i næsten alle Tilfælde foretages, naar Børnene ere omtrent 14 Aar gamle, og da de Børn, som ikke skulle konfirmeres, navnlig i Henhold til Bestemmelsen i Lov 13de April 1851 § 11 sidste Membrum, ligeledes maa antages ikke at være skolepligtige ud over 14 Aars Alderen, maa denne betragtes som den almindelige Grændse for Skolepligtigheden og den sædvanlige Skoleudstrivningsalder. I det Paragrafen nu foreslaar samme forholdet til 15 Aar, opretholder den ved Siden heraf den hidtil gjældende Regel, hvorefter Skolepligten kan ophøre 1 Aar før den almindelige Udstrivningsalder for de Børn, der alt da befindes at besidde de Kundskaber og Færdigheder, som Skolen bør bibringe Børnene, og paa den anden Side kan udstrækkes 1 Aar ud over hin Alder for saadanne Børns Vedkommende, som ikke i denne have naaet det gennemsnitlige Maal af Skolekundskaber for jevnaldrende Børn. Iøvrigt har man ved Paragrafens Affattelse haft for Øie at samle og nærmere bestemme de gjældende Regler om Skolepligtighedens Varighed og Udstrivning af Skolen i de forskellige Tilfælde. Ligeledes har man ment, at der ved nærværende Leilighed burde gives en hidtil manglende Regel om, hvor længe et Barn har Ret til at søge den offentlige Almueffkole efter Opføret af dets Skolepligt, og i saa Henseende fundet, at dette Tidsrum passende kan bestemmes til et Aar ud over den almindelige Udstrivningsalder.

Til § 2.

Medens Børnene i de kommunale Betalingskoler i Kjøbstæderne efter Bestemmelserne desangaaende i Anordningen 29de Juli 1814 skulle nyde Heldagsundervisning (6 Timer daglig), foreskriver Anordningen for de almindelige Borgerffkoler eller Friffkolerens Vedkommende, at disses daglige Undervisning skal deles mellem Skolernes øverste og nederste Klasse —